

عید سعید فطر مبارک

1 اردیبهشت 1402

اعمال روز عید فطر

روز اول شوال، روز عید فطر است و اعمال آن چند چیز است:

اول

پس از نماز صبح و نماز عید، «تکبیراتی که در شب عید» پس از نماز فریضه می‌خواندی، بخوان.

دوم

خواندن دعای زیر بعد از نماز صبح، در برخی رعایت خواندن این دعا بعد از نماز عید فطر سفارش شده است:

اللَّهُمَّ إِنِّي تَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ أَمَامِي وَعَلَيَّ مِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَأُثْمَتِي عَنْ يَسَارِي
خداوندا، حضرت محمد- درود و سلام خدا بر او و خاندان او- را از پیشاروی و علی را از پشت و دست
راست و دیگر امامان را از سمت چپ خود، وسیله قرار داده و به تو توجه می‌کنم

أَسْتَتِرُ بِهِمْ مِنْ عَذَابِكَ وَأَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ زُلْفَى لَا أَجِدُ أَحَدًا أَقْرَبَ إِلَيْكَ مِنْهُمْ
و خود را به واسطه‌ی آنان از عذاب تو می‌پوشانم و به نحو شایسته به درگاه تو نزدیکی می‌جویم و کسی
نزدیک‌تر از آنان به درگاهت نمی‌یابم

فَهُمْ أَثْمَتِي فَأَمِنْ بِهِمْ خَوْفِي مِنْ عِقَابِكَ وَ سَخَطِكَ وَأَدْخُلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ
و آنان امامان من هستند، پس بیم من از کیفر و خشم خود را به‌وسیله‌ی آنان ایمنی بخش و به رحمت
خود در میان بندگان شایسته‌ات وارد نما.

أَصْبَحْتُ بِاللَّهِ مُؤْمِنًا [مُوقِنًا] مُخْلِصًا عَلَى دِينِ مُحَمَّدٍ وَ سُنَّتِهِ وَ عَلَى دِينِ عَلِيٍّ وَ سُنَّتِهِ وَ عَلَى دِينِ الْأَوْصِيَاءِ
وَ سُنَّتِهِمْ

صبح کردم درحالی‌که به خدا ایمان دارم و به او اخلاص می‌ورزم براساس دین و روش حضرت محمد
و آئین و روش علی و جانشینان دیگرش،

أَمَنْتُ بِسِرِّهِمْ وَ عَلَانِيَتِهِمْ وَ أَرَغَبْتُ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى فِيمَا رَغِبَ فِيهِ إِلَيْهِ مُحَمَّدٌ وَ عَلِيٌّ وَ الْأَوْصِيَاءُ
به نهان و آشکار آنان ایمان آوردم و آنچه را که حضرت محمد و علی و اوصیای دیگر از خداوند متعال
خواسته‌اند، می‌خواهم

وَ أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّ مَا اسْتَعَاذُوا مِنْهُ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ وَ لَا عِزَّهَ وَ لَا مَنَعَهَ وَ لَا سُلْطَانَ إِلَّا لِلَّهِ

الْوَّاحِدِ الْفَهَّارِ الْعَزِيزِ الْجَبَّارِ

[و از شر آنچه آنان از آن به خدا پناه بردند، به خدا پناه می‌برم] و هیچ دگرگونی و نیرویی جز به خدا به وجود نمی‌آید و هیچ سربلندی و بازدارندگی و تسلط نیست جز برای خداوند یگانه، چیره، سرافراز و باشکوه [و متکبر].

الْمُتَكَبِّرِ (تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ) (وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ)

بر خدا توکل نمودم و هرکس بر خدا توکل کند، خدا او را کافی است. به راستی که خدا کار خود را [به آخر] می‌رساند.

اللَّهُمَّ إِنِّي أُرِيدُكَ فَأَرِدْنِي وَ أَطْلُبُ مَا عِنْدَكَ فَيَسِّرْهُ لِي وَ اقْضِ لِي حَوَائِجِي

خداوندا، من خواهان توأم پس تو نیز مرا بخواه و آنچه را که نزد تو است می‌طلبم، پس آن را برای من آسان و فراهم کن و خواسته‌هایم را برآور،

فَإِنَّكَ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ وَ قَوْلِكَ الْحَقُّ (شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِلنَّاسِ وَ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَ الْفُرْقَانِ)

زیرا تو خود در کتابت فرموده‌ای و سخن تو حق است که: «ماه رمضان، که قرآن در آن برای هدایت مردم و به عنوان نشانه‌های روشن از هدایت و جداسازی [حق از باطل] فروفرستاده شده است.»

فَعَظَّمْتَ حُرْمَةَ شَهْرِ رَمَضَانَ بِمَا أُنْزِلَتْ فِيهِ مِنَ الْقُرْآنِ وَ خَصَّصْتَهُ وَ عَظَّمْتَهُ بِتَصْيِيرِكَ فِيهِ لَيْلَةَ الْقَدْرِ

و بدین ترتیب، ارزش ماه رمضان را با فروفرستادن قرآن در آن بزرگ داشتی و با قرار دادن شب قدر در آن، آن را ویژه گردانیده و به آن عظمت دادی

فَقُلْتَ (لَيْلَةَ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ تَنْزِلُ الْمَلَائِكَةُ وَ الرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ)

و فرمودی: «شب قدر از هزار ماه برتر است، فرشتگان و روح برای [تقدیر] همه‌ی امور به اذن پروردگارشان فرود می‌آیند و آن شب تا طلوع سپیده‌دم مایه‌ی ایمنی است.»

اللَّهُمَّ وَ هَذِهِ أَيَّامُ شَهْرِ رَمَضَانَ قَدْ انْقَضَتْ وَ لَيَالِيهِ قَدْ تَصَرَّمَتْ وَ قَدْ صِرْتُ مِنْهُ خداوندا، این روزهای ماه رمضان است که به پایان آمد و شب‌های آنکه سپری گردید

يَا إِلَهِي إِلَى مَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي وَ أَحْصَى لِعَدَدِهِ [بِعَدَدِهِ] مِنْ عَدَدِي

و من- ای معبود من- در رابطه با آن به جایی رسیده‌ام که تو از من آگاه‌تر و شمارنده‌تری.

فَأَسْأَلُكَ يَا إِلَهِي بِمَا سَأَلَكَ بِهِ عِبَادُكَ الصَّالِحُونَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ عَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَ عَلَى أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ

پس ای معبود من، از تو به آنچه بندگان شایسته‌ات درخواست نموده‌اند، می‌خواهم که بر حضرت محمد و اهل بیت او درود فرستی

وَ أَنْ تَتَقَبَّلَ [تَقَبَّلَ] مِنِّي كُلَّمَا [مَا] تَقَرَّبْتُ بِهِ إِلَيْكَ وَ تَتَفَضَّلَ عَلَيَّ بِتَضَعِيفِ عَمَلِي وَ قَبُولِ تَقَرُّبِي وَ قُرْبَاتِي وَ اسْتِجَابِهِ دُعَائِي

و [تمام] آنچه را که به وسیله‌ی آن به درگاهت تقرب جستم، بپذیری و تفضل نموده و عملم را دوچندان گردانیده و اعمال و عباداتی را که با آن‌ها به تو نزدیکی جستم بپذیری و دعایم را مستجاب گردانی

وَ هَبْ لِي مِنْكَ عِثْقَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَ مَنْ عَلَى بِالْفَوْزِ بِالْجَنَّةِ وَ الْأَمْنِ يَوْمَ الْخَوْفِ مِنْ كُلِّ فَزَعٍ وَ مِنْ كُلِّ هَوْلٍ أَعَدَدْتَهُ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ

و آزادی از آتش جهنم را به من ارزانی دار و نیز کامیابی به بهشت در روز بیم و ایمنی از همه‌ی هراس‌ها و گرفتاری‌ها را که برای روز قیامت آماده کرده‌ای، به من ارزانی دار.

أَعُوذُ بِحُرْمَةِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَ بِحُرْمَةِ نَبِيِّكَ وَ حُرْمَةِ الصَّالِحِينَ أَنْ يَنْصَرِمَ هَذَا الْيَوْمُ

به احترام روی [اسماء و صفات، یا ذات] گرامی و حرمت پیامبرت و احترام شایستگان، به تو پناه می‌برم از این‌که این روز به سر آید

وَ لَكَ قَبْلِي تَبِعَةٌ تُرِيدُ أَنْ تُؤَاخِذَنِي بِهَا أَوْ ذَنْبٌ تُرِيدُ أَنْ تُقَاسِنَنِي بِهِ وَ تُشَقِّقَنِي وَ تَفْضَحَنِي بِهِ وَ تُوَدِّرَنِي مِنْ رَحْمَتِكَ بِهَا أَوْ خَطِيئَةٌ تُرِيدُ أَنْ تُقَاسِنَنِي بِهَا وَ تَقْتَصَّهَا مِنِّي لَمْ تَغْفِرْهَا لِي

یا گناهی که نیامرزیده باشی و بخواهی عذابت را به من بچسانی و بدبخت و رسوایم کنی و از من قصاص بکشی

وَ أَسْأَلُكَ بِحُرْمَةِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ الْفَعَالَ لِمَا يُرِيدُ الَّذِي يَقُولُ لِلشَّيْءِ كُنْ فَيَكُونُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

و به حرمت روی گرامی تو که هرچه را بخواهی می‌کنی و به هر چیز بگویی موجود شو، موجود می‌شود و معبودی جز تو نیست، از تو می‌خواهم.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ إِنْ كُنْتَ رَضِيتَ عَنِّي فِي هَذَا الشَّهْرِ أَنْ تَزِيدَنِي فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِي رِضًا

خدایا، از تو به حق این‌که معبودی جز تو نیست می‌خواهم [که اگر در این ماه از من خرسند گشته‌ای، در مقدار باقی‌مانده از عمرم به خشنودی خود بیفزایی

فَإِنْ [وَ إِنْ] كُنْتَ لَمْ تَرْضَ عَنِّي فِي هَذَا الشَّهْرِ فَمِنْ الْآنَ فَارْضَ عَنِّي السَّاعَةَ السَّاعَةَ السَّاعَةَ

و اگر [و اگر] در این ماه از ما خشنود نگردیده‌ای، از هم‌اکنون و همین لحظه و همین لحظه و مین لحظه از من خرسند شو

وَ اجْعَلْنِي فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَ فِي هَذَا الْمَجْلِسِ مِنْ عِتْقَائِكَ مِنَ النَّارِ
و در این لحظه و در این مجلس مرا از آزادشدگان

وَ طُلُقَائِكَ مِنْ جَهَنَّمَ وَ سُعْدَاءِ خَلْقِكَ بِمَغْفِرَتِكَ وَ رَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
و رهاشدگان از آتش جهنم و مردمان نیکبخت قرار ده. به آمرزش و رحمت ای مهربان‌ترین مهربانان.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحُرْمَةِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ أَنْ تَجْعَلَ شَهْرِي هَذَا خَيْرَ شَهْرِ رَمَضَانَ عَبْدُكَ فِيهِ
خدایا، به حرمت روی با کرامت از تو می‌خواهم که این ماه رمضان ما را بهترین ماه رمضانی که تو را
در آن پرستیده‌ایم

وَ صُمُّتُهُ لَكَ وَ تَقَرَّبْتُ بِهِ إِلَيْكَ مُنْذُ أَسْكَنْتَنِي فِيهِ
و برای تو روزه داشته‌ایم و به درگاه تو نزدیکی جسته‌ایم، از زمانی که ما را در این جهان ساکن
گردانیده‌ای

أَعْظَمَهُ أَجْرًا وَ أَتَمَّهُ نِعْمَةً وَ أَعَمَّهُ عَافِيَةً وَ أَوْسَعَهُ رِزْقًا وَ أَفْضَلَهُ عِتْقًا مِنَ النَّارِ
و بزرگ‌ترین ماه رمضان از لحاظ پاداش و پرنعمت‌ترین و فراگیرترین از نظر عافیت و گسترده‌ترین از
جهت روزی و برترین ماه رمضان از لحاظ آزادی از آتش جهنم

وَ أَوْجَبَهُ رَحْمَةً وَ أَعْظَمَهُ مَغْفِرَةً وَ أَكْمَلَهُ رِضْوَانًا وَ أَقْرَبَهُ إِلَيَّ مَا تُحِبُّ وَ تَرْضَى
و پررحمت‌ترین و پرامرزش‌ترین و کامل‌ترین ماه رمضان از نظر خشنودی و نزدیک‌ترین آن‌ها به آنچه
دوست داری و می‌پسندی، بگردان.

اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ شَهْرِ رَمَضَانَ صُمُّتُهُ لَكَ وَ ارْزُقْنِي الْعُودَ ثُمَّ الْعُودَ حَتَّى تَرْضَى وَ بَعْدَ الرِّضَا
خدایا، این ماه رمضان را آخرین ماه رمضانی که برای تو روزه داشتم مگردان و بازگشت مکرر به آن را
روزی‌ام کن تا این‌که خشنود گردی و حتی بعد از خشنودی‌ات

وَ حَتَّى تُخْرِجَنِي مِنَ الدُّنْيَا سَالِمًا وَ أَنْتَ عَنِّي رَاضٍ وَ أَنَا لَكَ مَرْضِيٌّ
و نیز تا این‌که مرا به‌صورت سالم از دنیا بیرون ببری، درحالی‌که تو از من خشنودی گردی و من مورد
پسند توأم.

اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِيمَا تَقْضِي وَ تُقَدِّرُ مِنَ الْأَمْرِ الْمَحْتُمِ الَّذِي لَا يُرَدُّ وَ لَا يُبَدَّلُ
خداوندا، جزو امور قطعی که هیچ تغییر و تبدیلی در آن راه ندارد، به‌صورت سرنوشت حتمی مقرر و
مقدر بدار

أَنْ تَجْعَلَنِي مِمَّنْ تُثِيبُ [تَنْبِت] وَ تُسَمِّي وَ تَقْضِي لَهُ وَ تَزِيدُ وَ تُحِبُّ لَهُ وَ تَرْضَى
که [مرا از کسانی قرار ده که پاداش می‌دهی [استوار می‌داری] و به نام، مشخص می‌کنی و حاجت آنان
را برآورده و افزون می‌کنی و دوست می‌داری و می‌پسندی

وَ أَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي هَذَا الْعَامِ وَ فِي كُلِّ عَامٍ
[و در این سال و همه‌ی سال‌ها، نام مرا جزو حاجیان خانه‌ی محترمت بنویسی،

الْمَبْرُورِ حَجَّهِمُ الْمَشْكُورِ سَعِيَهُمُ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمُ الْمُتَقَبَّلِ عَنْهُمْ مَنَاسِكُهُمُ الْمُعَافَيْنِ [المعانين] عَلَى أَسْفَارِهِمْ
حاجیانی که حَجَّشان نیک و کوشش و عملشان ستوده و گناهانشان آمرزیده و عباداتشان پذیرفته است
و در سفرها آسیبی نمی‌بینند [یاری می‌شوند] و بر عبادت‌هایشان روی آورده‌اند

الْمُقْبِلِينَ عَلَى نُسُكِهِمُ الْمَحْفُوظِينَ فِي أَنْفُسِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ وَذَرَارِيهِمْ وَكُلِّ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيْهِمْ
و در رابطه با جان و مال و فرزندان خود و تمام آنچه بر آنان ارزانی داشته‌ای، محفوظ می‌داری.

اللَّهُمَّ اقْلِبْنِي مِنْ مَجْلِسِي هَذَا فِي شَهْرِي هَذَا فِي يَوْمِي هَذَا فِي سَاعَتِي هَذِهِ مُفْلِحاً مُنْجِئاً مُسْتَجَاباً لِي مَغْفُوراً
ذَنْبِي

خدایا، مرا از این مجلس و در این ماه و در این روز و در این لحظه به حالی برگردان که کامیاب و
رستگار گردید و دعایم مستجاب و گناهم آمرزیده شود

مُعَافاً مِنَ النَّارِ وَ مُعْتَقاً مِنْهَا عِتْقاً لَا رِقَّ بَعْدَهُ أَبَداً وَ لَا رَهْبَهُ يَا رَبَّ الْأَرْبَابِ
و از گزند آتش جهنم ایمن و از آن آزاد گردم، آزادی که بعد از آن هرگز بردگی و بیمی نیست، ای
پروردگار پروردگاران.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ فِيمَا شِئْتَ وَ أَرَدْتَ وَ قَضَيْتَ وَ قَدَّرْتَ وَ حَتَمْتَ وَ أَنْفَذْتَ أَنْ تُطِيلَ عُمْرِي
خدایا، از تو می‌خواهم که جزو مشیت و اراده و قضا و قدر و سرنوشت حتمی و قطعی خود، عمر مرا
طولانی قرار داده

وَ أَنْ تَنْسَأَنِي فِي أَجَلِي وَ أَنْ تُقَوِّى ضَعْفِي وَ أَنْ تُغْنِيَ فَقْرِي
و سرآمد عمرم را به تأخیر بیندازی و ناتوانی‌ام را نیرو بخشی و نیازمندی‌ام را به بی‌نیازی مبدل کنی

وَ أَنْ تَجْبِرَ فَاقَتِي وَ أَنْ تَرْحَمَ مَسْكِنَتِي وَ أَنْ تُعِزَّ ذُلِّي وَ أَنْ تَرْفَعَ ضِعَتِي
و ناداری‌ام را جبران کنی و بر بیچارگی‌ام رحم آوری و خواری‌ام را عزت بخشی و فرومایگی را به
سربلندی

وَ أَنْ تُغْنِيَ عَائِلَتِي وَ أَنْ تُؤَيِّسَ وَحْشَتِي وَ أَنْ تُكْثِرَ قِلَّتِي وَ أَنْ تُدِرَّ رِزْقِي فِي عَافِيَةٍ وَ يُسِّرَ وَ خَفَضَ
و ناداری‌ام را به بی‌نیازی و وحشتم را به انس و اندکی‌ام را به بسیاری مبدل کن و روزی‌ام را با عافیت و
آسانی و فراخی و آرامش، فراوان کن

وَ أَنْ تُكْفِيَنِي مَا أَهْمَنِي مِنْ أَمْرِ دُنْيَايَ وَ آخِرَتِي وَ لَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي فَأَعْجِزَ عَنْهَا وَ لَا إِلَى النَّاسِ فَيَرْفُضُونِي
و در رابطه با امور دنیا و آخرت که مورد اهتمام من است کفایت کن و مرا به خویشتن وامگذار تا مبادا
از [تدبیر] آن دربانم و نیز به مردم وامگذار تا مبادا مرا رها کنند

وَ أَنْ تُعَافِيَنِي فِي دِينِي وَ بَدَنِي وَ جَسَدِي وَ رُوحِي وَ وَلَدِي وَ أَهْلِي وَ أَهْلَ مَوَدَّتِي وَ إِخْوَانِي
و در رابطه دین و تن و جسد و روح و فرزندان و خانواده و دوستان و برادران و همسایگانم- اعم از
مردان و زنان مؤمن

وَ جِيرَانِي مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ وَ الْمُسْلِمِينَ وَ الْمُسْلِمَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَ الْأَمْوَاتِ

و مردان و زنان مسلمان و زندگان و مردگان - عافیت بخش

وَ أَنْ تَمُنَّ عَلَيَّ بِالْأَمْنِ وَ الْإِيمَانِ مَا أَبْقَيْتَنِي
و ایمنی و ایمان را تا زمانی که پاینده‌ام داشته‌ای، به من ارزانی داری؛

فَإِنَّكَ وَلِيِّيَ وَ مَوْلَايَ وَ ثِقَتِي وَ رَجَائِي وَ مَعْدِنُ مَسْأَلَتِي وَ مَوْضِعُ شَكْوَايَ وَ مُنْتَهَى رَغْبَتِي
زیرا تو سرپرست و مولی و مورد اعتماد و امید و معدن درخواست و جایگاه گله و منتهای خواهش من هستی،

فَلَا تُخَيِّبْنِي فِي رَجَائِي يَا سَيِّدِي وَ مَوْلَايَ وَ لَا تُبْطِلْ طَمَعِي وَ رَجَائِي
پس ای سرور و مولای من، مرا در رابطه با امیدم نومید مکن و آزمندی و امیدم را برآور؛

فَقَدْ تَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ قَدَمْتُهُمْ إِلَيْكَ أَمَامِي وَ أَمَامَ حَاجَتِي وَ طَلِبَتِي وَ تَضَرُّعِي وَ مَسْأَلَتِي
زیرا من به‌وسیله‌ی محمد و آل محمد به تو روی آورده‌ام و آنان را پیشاپیش خود و حاجت و خواسته و
تضرع و درخواستم مقدم داشته‌ام

وَ اجْعَلْنِي [فَاجْعَلْنِي] بِهِمْ (وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ) [۵] فَإِنَّكَ مَنَنْتَ عَلَيَّ بِمَعْرِفَتِهِمْ
و [پس] مرا به واسطه‌ی آنان در دنیا و آخرت آبرومند و از مقربان درگاهت قرار ده. که تو [شناخت]
آنان را به من ارزانی داشته‌ای،

[بِهِمْ] فَاخْتِمْ لِي بِهِمُ السَّعَادَةَ [بِالسَّعَادَةِ] إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
پس به واسطه‌ی آنان پایان کار مرا نیز به نیکبختی ختم کن، به راستی که تو بر هر چیز توانایی.

مَنَنْتَ عَلَيَّ بِهِمْ فَاخْتِمْ لِي بِالسَّعَادَةِ وَ الْأَمْنِ وَ السَّلَامَةِ وَ الْإِيمَانِ وَ الْمَغْفِرَةِ وَ الرِّضْوَانِ وَ السَّعَادَةِ وَ الْحِفْظِ
تو که آنان را به من ارزانی داشته‌ای، پایان کار مرا به نیکبختی و ایمنی و سلامت و ایمان و آمرزش و
خشنودی و فرخندگی و نگاهداری خود، ختم کن.

يَا اللَّهُ أَنْتَ لِكُلِّ حَاجَةٍ لَنَا فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ عَافِنَا
ای خدا، تو عهده‌دار همه‌ی خواسته‌های مایی، پس بر محمد و خاندان او درود فرست و ما را عافیت
بخش

وَ لَا تُسَلِّطْ عَلَيْنَا أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَ اكْفِنَا كُلَّ أَمْرٍ مِنْ أَمْرِ [الْأُمُورِ] الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ يَا ذَا الْجَلَالِ
وَ الْإِكْرَامِ
و هیچ‌یک از آفریده‌هایت را که توانایی تسلط او بر خود را نداریم، بر ما مسلط مکن و در تمام امور دنیا و
آخرت ما را کفایت کن، ای شکوهمند و بزرگوار،

صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ تَرَحَّمْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ سَلِّمْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ
بر محمد و آل محمد درود فرست و بر محمد و آل محمد رحمت ورز و بر محمد و آل محمد سلام
فرست،

كَأَفْضَلِ مَا صَلَّيْتَ وَ بَارَكْتَ وَ رَحِمْتَ [وَ تَرَحَّمْتَ] وَ سَلَّمْتَ وَ تَحَنَّنْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَ آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

همانند برترین درود و برکت و رحمت و سلام و مهربانی که بر حضرت ابراهیم و خاندان او فرستادی، به راستی که تو ستوده و بلندپایه‌ای.

سوم

کنار گذاشتن زکات فطر پیش از نماز عید، به شرحی که در کتاب‌های فقهی آمده. بدان که زکات فطر، واجب مؤکد و شرط قبولی روزه ماه رمضان و سبب حفظ انسان تا سال آینده است و حق تعالی در این آیه شریفه: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى وَ ذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى﴾ زکات را مقدم بر نماز ذکر فرموده است.

چهارم

انجام غسل روز عید. که زمان آن بعد از طلوع فجر تا زمان به جا آوردن نماز عید است. در هنگام غسل بگو:

اللَّهُمَّ إِيْمَانًا بِكَ وَتَصَدِيقًا بِكِتَابِكَ وَاتِّبَاعَ سُنَّةِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ.

خدایا، تنها برای ایمان به تو و تصدیق به کتاب تو و پیروی از روش پیامبر تو، محمد درود خدا بر او و خاندانش باد.

آنگاه «بسم الله» بگو و و پس از غسل بگو:

اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ كَفَّارَةً لِذُنُوبِي وَ طَهْرَ دِينِي، اللَّهُمَّ أَزْهِبْ عَنِّي الدَّنَسَ.

خدایا، این غسل را کفاره گناهانم قرار ده و دینم را پاک کن، خدایا، هر آلودگی را از من برطرف فرما.

پنجم

برای اقامه نماز عید لباس نیکو پوشیده و از عطر استفاده نمایید.

ششم

افطار کردن پیش از نماز عید، در اول روز و بهتر آن است که با خرما یا شیرینی باشد و شیخ مفید فرمود: خوردن مقدار کمی از تربت سیدالشهدا که از هر دردی شفاست، مستحب است.

هفتم

چون برای رفتن به نماز عید آماده شدی، بیرون نرو مگر پس از طلوع آفتاب و بخوان دعاهایی را که سید ابن طاووس در کتاب «اقبال» نقل کرده از جمله ابوحمزه ثمالی از امام باقرعلیه السلام روایت کرده: که هنگامی که برای نماز عید فطر و قربان و جمعه آماده بیرون رفتن شدی، این دعا را بخوان:

اللَّهُمَّ مَنْ تَهَيَّأَ فِي هَذَا الْيَوْمِ أَوْ تَعَبَّأَ أَوْ أَعَدَّ وَاسْتَعَدَّ لِرَفَادَةِ إِلَى مَخْلُوقٍ رَجَاءَ رَفْدِهِ وَتَوَافُلِهِ وَفَوَاضِلِهِ وَعَطَايَاهُ فَإِنَّ إِلَيْكَ يَا سَيِّدِي تَهَيَّيْتُ وَتَعَبَّيْتُ وَإِعْدَادِي وَاسْتِعْدَادِي رَجَاءَ رَفْدِكَ وَجَوَائِزِكَ وَتَوَافُلِكَ وَفَوَاضِلِكَ وَفَضَائِلِكَ وَعَطَايَاكَ، وَقَدْ غَدَوْتُ إِلَى عِيدٍ مِنْ أَعْيَادِ أُمَّةٍ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ، وَلَمْ أَفِدْ إِلَيْكَ الْيَوْمَ بِعَمَلٍ صَالِحٍ أَتَّقُ بِهِ قَدَمَتَهُ، وَلَا تَوَجَّهْتُ بِمَخْلُوقٍ أَمَلْتُهُ، وَلَكِنْ أَتَيْتُكَ خَاضِعاً مُقَرَّراً بِذُنُوبِي وَإِسَاءَتِي إِلَى نَفْسِي، يَا عَظِيمُ يَا عَظِيمُ يَا عَظِيمُ اغْفِرْ لِي الْعَظِيمَ مِنْ ذُنُوبِي، فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ الْعِظَامَ إِلَّا أَنْتَ، يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

خدایا، هرکس در این روز آماده شد یا نیت کرد یا مهیا و مستعد شد، برای ورود به درگاه یکی از بندگان به امید جایزه‌ها و صله‌ها و بهره‌ها و عطاها، ولی ای آقای من آماده شدن و قصد کردن و مهیا و مستعد شدن من تنها به جانب توسل به امید جایزه‌ها و صله‌ها و بهره‌ها و عطاهاست، اینک صبح کردم در عیدی از اعیاد امت پیامبرت محمد (درود خدا بر او و خاندانش)، درحالی که به عمل صالحی که به آن اطمینان کنم و آن را پیش آورده باشم بر تو وارد نشدم و به مخلوقی که آرزومندش باشم رو نکردم، بلکه در حال فروتنی تنها به جانب تو آمده‌ام و به گناه و بدی نسبت به خویش اعتراف دارم، پس ای بزرگ، ای بزرگ، ای بزرگ، گناهان بزرگم را بیامرز که گناهان بزرگ را جز تو نیامرز، ای که معبودی جز تو نیست، ای مهربان‌ترین مهربانان.

هشتم

خواندن نماز عید است و آن دو رکعت است:

در رکعت اول سوره‌های «حمد» و «اعلی» و پس از سوره «حمد» و «اعلی»، «پنج تکبیر» بگوید و بعد از هر تکبیری دست به قنوت بردارد و بگوید:

اللَّهُمَّ أَهْلَ الْكِبْرِيَاءِ وَالْعِظَمَةِ، وَأَهْلَ الْجُودِ وَالْجَبْرُوتِ، وَأَهْلَ الْعَفْوِ وَالرَّحْمَةِ، وَأَهْلَ التَّقْوَى وَالْمَغْفِرَةِ، أَسْأَلُكَ بِحَقِّ هَذَا الْيَوْمِ الَّذِي جَعَلْتَهُ لِلْمُسْلِمِينَ عِيداً، وَلِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ ذُخْراً وَشَرَفاً وَمَزِيداً أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُدْخِلَنِي فِي كُلِّ خَيْرٍ أَدْخَلْتَ فِيهِ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تُخْرِجَنِي مِنْ كُلِّ سُوءٍ أَخْرَجْتَ مِنْهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا سَأَلْتُكَ مِنْهُ عِبَادُكَ الصَّالِحُونَ، وَأَعُوذُ بِكَ فِيهِ مِمَّا اسْتَعَاذَ مِنْهُ عِبَادُكَ الصَّالِحُونَ.

خدایا، ای اهل بزرگی و عظمت و ای اهل جود و سلطنت و اهل گذشت و رحمت و اهل تقوا و مغفرت، از تو درخواست می‌کنم به حق این روز که برای مسلمانان عید قرار دادی و برای محمد (درود خدا بر او و خاندانش) ذخیره و فزونی در شرف که بر محمد و خاندان محمد درود فرستی و مرا در هر خیری که محمد و خاندان محمد را وارد نمودی وارد کنی و از هر شرّی که محمد و خاندان محمد (درود خدا بر او و خاندانش) را بیرون آوردی مرا بیرون آوری، خدایا از تو درخواست می‌کنم، بهترین چیزی که بندگان شایسته‌ات درخواست کردند و به تو پناه می‌آورم از آنچه بندگان شایسته‌ات به تو پناه بردند.

پس «تکبیر ششم» را بگوید و به رکوع رود و پس از رکوع و سجود برای رکعت دوم قیام کند و پس از سوره «حمد»، سوره «شمس» را بخواند، سپس «چهار تکبیر» بگوید و پس از هر تکبیری دست به قنوت بردارد و همان دعا را بخواند؛ چون فارغ شد «پنجمین تکبیر» را گفته و به رکوع رود و نماز را به پایان برساند و پس از سلام تسبیح حضرت زهرا را بجا آورد.

پس از نماز عید، دعاهای بسیاری وارد شده که شاید بهترین آنها، «دعای چهل و ششم» صحیفه کامله سجادیه باشد.

مستحب است نماز عید زیر آسمان و روی زمین بدون فرش واقع شود و از جایگاه نماز، از غیر آن راهی که به نماز آمده بود بازگردد و برای قبول شدن اعمال برای برادران دینی خود دعا کند.

نهم

«حضرت سید الشهداء» را زیارت کند.